

[Jimmy Stahr]

opfattes som en yderligere tilførsel af arbejdskraft til arbejdsmarkedet. Men for det første tydeliggør redegørelsen, at dette skal ske i samarbejde med arbejdsmarkedet, og for det andet behøver det ikke at være så dårligt, at man starter reformer i den sværeste periode, for så har man en vis sikkerhed for, at man under forsøgene virkelig får efterprøvet alle virkninger. Jeg er også tryk ved den måde, forsøgene skal igangsættes på.

I retsudvalget pegede vi sidste år på vigtigheden af at tage et andet område end København med, og Nordjylland blev nævnt ved den lejlighed. Jeg er glad for, at ministeren valgte Nordjylland, men jeg er selvfølgelig ked af den avispolemik, der har været om Nordjylland som forsøgsområde. Jeg tror, at det hele er pustet op, og jeg synes, det er synd, hvis denne sag skal ende i politisk slagsmål, især da jeg tror, at der er tale om misforståelser. Jeg skal i hvert fald meget opfordre nordjyderne til at gå aktivt og positivt ind i denne sag; den fortjener en god skæbne. Der skulle jo også, da vi netop starter forsøgene i København og først på et senere tidspunkt inddrager Nordjylland, være muligheder for at få tid til at arbejde nærmere med problemerne.

Så vil jeg lige pege på en enkelt ting i redegørelsen. Der står, at man vil overveje en undersøgelse af forsøget. Jeg vil meget kraftigt understrege, at disse overvejelser bør ende positivt med, at man igangsætter en undersøgelse af forsøgene. Jeg synes, det ville være lidt paradoksalt, hvis vi, når forsøgsperioden er overstået, skal stå alene med nogle fornemmelser af lidt avisskriveri og ting af den art til minde om, hvad forsøgene egentlig kom til at betyde. Derfor skal jeg meget bede justitsministeren om at sætte undersøgelser i gang omkring forsøgene.

Til sidst kan jeg sige, at vi synes i socialdemokratiet, at det har taget et stykke tid at få denne samfundstjeneste på skinner, så nu synes vi til gengæld, at man skal sætte toget i gang.

Hagen Hagensen (KF):

Også jeg vil takke justitsministeren for den redegørelse, han har givet om samfundstjeneste som et alternativ til frihedsstraf. Jeg vil også føje til, at jeg synes, vi har ventet forholdsvis længe på den, men det skyldes nok,

at det har vist sig, at det er forholdsvis svært at få indpasset det nye system i alt, hvad der nu skal klares, for at det hele nu kan sættes i gang.

Så vil jeg også gerne sige, at det er jo meningen, at samfundstjenesten skal være en sanktion, der træder i stedet for en ubetinget frihedsstraf. Det er hensigten med den og ikke et ønske om her at lade være med at give tiltalefrafald, ligesom det ej heller er ønsket om, at man skal lade være med at give en betinget dom. Det er meningen, at denne sanktionsform skal bruges, når den tiltalte står til en ubetinget frihedsstraf, og så skal det ske med hans indforståelse. Men efter min opfattelse er det nødvendigt, at man får lagt denne samfundstjeneste ind i mere faste former, end justitsministerens redegørelse er udtryk for.

Jeg vil godt opholde mig ved, hvad det er, man tænker sig samfundstjenesten skal gå ud på. Man mener, man skal lade dem, der indgår på at lade sig dømme til udførelse af samfundstjeneste, udføre arbejde i almennyttige foreninger, institutioner, centre for ældre, ungdomsklubber, museer o.lign.

Må jeg sige to bemærkninger herom. Jeg tror, det vil komme til at omfatte mange, der har begået mindre berigelsesforbrydelser, og jeg vil på forhånd være skeptisk indstillet over for at lade sådanne udføre arbejde på steder, hvor der er ældre og svagelige til stede. Fristelsen kan måske være relativt stor for dem, der skal virke dér. Hvis det drejer sig om museer o.lign., hvor man skal gå som en art kustode, vil jeg sige, at den sinecure tror jeg ikke er rimelig, når der skal være tale om samfundstjeneste.

Vi skal naturligvis også passe på, at man ikke, navnlig i en tid som denne, tager arbejde fra andre, og det er vel det, der har været en af vanskelighederne ved overhovedet at få dette op at stå. Det skal være arbejde, der ellers ikke ville blive udført, og som indeholder en bestemt sanktion over for den, der er dømt. Der skal være fasthed i tingene. Derfor er jeg af den mening, at det skal være ting som f.eks. at rense vore skove og strande, og hvad dertil hører. Det er meningsfyldt at gøre det, for det glæder os alle sammen, det vil være nyttigt for os, og det vil samtidig kunne føles som en sanktion, der har en vis fasthed.